

Vasile

Cârdei V. Mariana

Vasile bucovinean de-a lui obârșie,
cu ochii verzi ca de jad, plin de bonomie.
Volubil și chiar plăcut într-o conversație,
uneori frumoasa-i gură bătea câmpii cu grație.

La un bal de ofițeri, o-ntâlni pe Fany
și pe loc o îndrăgi, c-așa-s băietanii.
N-ar fi vrut s-o piardă el pe cenușăreasă
ce regina balului fusese aleasă.

N-a durat prea mult - Vasile să se hotărască
și în sat o nuntă mare să se pregătească.
Hore, sârbe săltărețe, mirii au dansat un vals,
vinu-n rubinii cascade veselindu-i pe nuntași.

Unii îi priveau cu pică, tot succesul reputat
ce, ea nu putea s-aleagă dintre ei, un alt bărbat?
Fany l-a ales pe el, chiar de nu era bogat
că i-l adusesese soarta, chiar la Coslugea în sat.

În Ardeal, chiar la Joseni, au plecat în vară,
fără nici un mic regret, dragoste de țară.
Munții i-au primit cu drag și i-au ocrotit
de seceta care-n țară atunci a venit.

Și de-atunci până la moarte au fost împreună,
au avut copii, nepoate și o viață bună.
Le-au văzut crescând pe ele, ca salcâmi înfloriți,
ce puteau să-și mai dorească ca să fie fericiți?